

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobkyne: **Ing. M. C.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-230-2008/02512/TMB zo dňa 5.1.2009, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 4S/103/2009-166 zo dňa 17.12.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4S/103/2009-166 zo dňa 17.12.2010 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. SVS-230-2008/02512/TMB zo dňa 5.1.2009 a zrušenia rozhodnutia o priestupku, keď žalovaný ako odvolací správny orgán podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok) rozhodnutie Obvodného úradu v Nových Zámkoch, odboru všeobecnej vnútornej správy, číslo A/2008/02881 č. AP-688/08-3 zo dňa 1.10.2008 zmenil tak, že výrokovú časť rozhodnutia, ktorou bola Ing. M. C. uznaná vinnou nahradil novým rozhodnutím, ktoré znie: Ing. M. C. je vinná zo spáchania

priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustila tým, že dňa 7.4.2008 v čase okolo 10.30 hod. v administratívnej časti budovy Fakultnej nemocnice v N. fyzicky napadla M. M. v jej kancelárii tak, že ju udrela dáždnikom do hlavy, v dôsledku ktorého jej nebolo spôsobené žiadne zranenie, ktoré by si vyžiadalo práceneschopnosť alebo liečenie a keď sa táto snažila vyjsť von z kancelárie, ťahala ju Ing. M. C. za vlasy až na chodbu pred kanceláriu a týmto svojím konaním úmyselne narušila občianske spolunažívanie iným hrubým správaním. V časti uloženia sankcie a trov konania ostalo prvostupňové rozhodnutie nezmenené.

Krajský súd nepovažoval námietky žalobkyne vznesené v žalobe za opodstatnené. Stotožnil sa so záverom žalovaného, že doručovanie písomností v danom konaní bolo účinné a preto mohol vec prejednať bez účasti žalobkyne. Výpovede svedkov žalobkyňa ničím nevyvrátila a svojou neprítomnosťou si podľa názoru krajského súdu sama spôsobila, že sa nemohla vyjadriť k podkladom rozhodnutia, k spôsobu dokazovania, nemohla navrhnúť ani doplnenie dokazovania, napr. výpoveď lekára (traumatológa) k jej fyzickým schopnostiam a nenavrholo to ani v odvolaní proti prvostupňovému správnomu rozhodnutiu, hoci mala k dispozícii kompletne prefotený správny spis. Bola riadne svedkami usvedčená zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, uznaná vinnou a bola jej aj v súlade so zákonom uložená sankcia. V žalobe podľa názoru krajského súdu neuviedla žiadne relevantné s vecou súvisiace skutočnosti, s ktorými by sa žalovaný nebol podrobne vypořádaval

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedla, že ju rozsudkom krajský súd poškodil. Namietala, že v žalobe zreteľne preukázala, že obvodný úrad i polícia v Nových Zámkoch ju úmyselne poškodili a uznali vinnou za niečo, čo nespáchala. Zopakovala, že Obvodný úrad v Nových Zámkoch ju opakovane poškodzuje na objednávku lekárov, ktorí ju likvidujú ako invalidnú dôchodkyňu, z hyenizmu, z chamtivosti na úplatky od jej príbuzných, ktorí ju chcú obráť aj o strechu nad hlavou – byt – aby ho podvodom získali. Tiež zopakovala, že v minulosti už opakovane mala problém pri doručovaní – nedoručovaní úradných zásielok. Žiadala vytýčiť pojednávanie na Najvyššom súde SR a chce využiť svoje právo na dokazovanie. Navrhla pribrať experta z odboru traumatológie, keďže ona je obeť a nie páchatel'.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. Poukázal na to, že na základe vykonaných dôkazov bolo spáchanie priestupku žalobkyňou dostatočne preukázané. Uviedol, že žalobkyňa sa (v odvolaní) vyjadruje k údajnému konaniu policajných orgánov a jej rodinných príslušníkov voči jej osobe, ktoré neboli predmetom priestupkového konania a preto sa k týmto skutočnostiam žalovaný nevie vyjadriť. V odvolacom správnom konaní žalovaný nezistil nezákonný postup správneho orgánu prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 19. októbra 2011 (§ 156 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis žalovaného č. SVS – 230 – 2008/02512/TMB ako aj administratívny spis prvostupňového správneho orgánu č. A/2008/02881, č. AP-688/08-3 zistil, že dokazovaním pred správnym orgánom bolo preukázané, že žalobkyňa spáchala priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustila tým, že dňa 7.4.2008 v čase okolo 10.30 hod. v administratívnej časti budovy Fakultnej nemocnice v N. fyzicky napadla M. M. v jej kancelárii tak, že ju udrela dáždnikom do hlavy, v dôsledku čoho jej nebolo spôsobené žiadne zranenie, ktoré by si vyžiadalo práceneschopnosť alebo liečenie a keď sa táto snažila vyjsť von z kancelárie, ťahala ju žalobkyňa za vlasy až na chodbu pred kanceláriu a týmto svojím konaním úmyselne narušila občianske spolunažívanie iným hrubým správaním. Na ústnom pojednávaní prvostupňového správneho orgánu svedkyne M. F., D. B., A. B., E. G. a Z. S., ktoré boli pri incidente prítomné, potvrdili, že žalobkyňa držala, resp. ťahala M. M. za vlasy, čomu sa ona bránila, následne niečo spadlo na zem, žalobkyňa si to vzala a keď videla, že na chodbu vybehlo viacero osôb, zrýchleným krokom odišla preč. Za tento skutok bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch a v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ s poukazom na §

49 ods. 2 zákona o priestupkoch jej bola uložená sankcia – pokuta vo výške 1000 Sk (33,19 €). Žalovaný ako odvolací správny orgán zmenil prvostupňové rozhodnutie o priestupku tak, že výrokovú časť rozhodnutia nahradil novým rozhodnutím (výrokom), v ktorom doplnil čas spáchania priestupku a vypustil drobné ublíženie na zdraví s odôvodnením, že z lekárskej správy konkrétne zranenie M. M. nevyplýva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s právnym názorom Krajského súdu v Bratislave vysloveným v rozsudku č.k. 4S/103/2009-166 zo dňa 17.12. 2010, že skutkový aj právny stav zistený žalovaným bol v súlade so Správnym poriadkom a zákonom o priestupkoch; Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia krajského súdu (§ 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Priestupok žalobkyne bol dokazovaním, vykonaným v priebehu správneho konania dostatočne preukázaný. Ani Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v tomto odvolacom konaní nemohol zaoberať tvrdeniami žalobkyne, ktoré sa netýkali spáchania uvedeného priestupku.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4 S 103/2009-166 zo dňa 17.12. 2010 ako vecne správny (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a neúspešnej žalobkyni ich náhradu nepriznal; žalovanému v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 19. októbra 2011

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová